

[Nør Christensen]

streng og generaldirektøren. Det hedder bl.a., at man talte forbi hinanden, eller, som det kaldes et andet sted, man talte i urbant sprog. Jeg havde nær sagt, at jeg tror, man slet ikke har talt sammen. Der har i hvert fald klart været tale om, at man absolut ikke talte sammen. Det er et gammelt CD-slogan, at vi er samtalens parti, og det kunne måske have været nyttigt, om man havde haft kendskab til dette slogan.

Jeg kan pege på andre steder i rapporten, f.eks. side 511 og side 512, hvor der tales med rigtig store bogstaver. Det fremgår heraf, at ministeren ikke var orienteret, og det er der al mulig grund til at udtrykke dyb beklagelse over. Vi har jo som bekendt en lov om ministeransvarlighed, som justitsministeren så fint og korrekt har redegjort for det, men en forudsætning for, at en minister kan gøres ansvarlig, bør vel være, at den til enhver tid siddende minister bliver orienteret om sagerens forløb. Det gælder væsentlige dele af hele denne sag, bl.a. spørgsmålet om de meget store overarbejdsbetalinger til enkeltpersoner, hvortil kommer et betydeligt fravær.

Beretningen fastslår på de samme sider, at der er tale om forringet arbejdsindsats og et svagt og ineffektivt ledelsessystem. Ja, det tør efter vores opfattelse nok siges at være tilfældet, og vi mener i CD, at det er stærkt kritisk.

Heldigvis skifter tiderne, og jeg finder virkelig god anledning til i dag at konstatere, at effektiviteten igen er på højt plan inden for post- og telegrafvæsenet. Det er afgørende vigtigt, at dette serviceorgan fungerer så godt som muligt, at posten kommer hurtigt frem, og at postens kunder ikke unødigt tvinges over til forsendelsesformer, som er stærkt fordyrende for kundekredsen.

På baggrund af min sidste bemærkning vil jeg benytte lejligheden til at sige, at det har været afgørende for CD, at vi fik foretaget disse undersøgelser, men det er også afgørende for CD, at vi er parat til at drage den nødvendige lære af disse undersøgelser. Vi mener hos centrum-demokraterne, at vi først og fremmest må se fremad, at vi må lære af de fejl, som er blevet begået. Det betyder ikke, at vi lukker vore øjne for det, der er sket, men jeg vil understrege, at det for os er afgørende altid at se fremad. Måske ligger der også et politisk ansvar i bredere forstand. Formålet med lovændringen i juni 1976 var

at indføre mere moderne og demokratiske ledelsesformer. Det kan jeg bestemt ikke være uenig i, al den stund den gamle lovgivning stammede helt tilbage fra 1927. Men måske har der været et lidt for stærkt politisk ønske om at fremme en sag, som ikke var tilstrækkelig moden. Det er meget godt at ville forandre, men en så voldsom ændring burde måske have haft lidt mere tid til modningsprocessen.

Når jeg kunne have ønsket mig lidt mere tid, skyldes det bl.a., at det er en kendt sag, at et mindretal tyranniserede de andre ansatte, jeg havde nær sagt med, som vi tidligere har udtrykt det, buksevand eller med trusler, som var endnu værre. Der skulle måske have været brugt mere tid på at neutralisere dette talmæssigt næsten ligegyldige mindretal til fordel for flertallet, som vi i CD klart erkender har udført sit arbejde på en sober og god måde. Dette flertal blev i sin tid tyranniseret af de såkaldte kinesere, der åbenbart ikke kunne få job af tilpas slendrianagtig type.

Jeg skal afslutningsvis sige, at det dagsordensforslag, som er fremsat af hr. Maisted, kan jeg naturligvis ikke stemme for.

Min sidste bemærkning skal være, at med den beretning, vi her har fået, mener vi i CD at tingene er gjort op.

Lenger (VS):

Det ville være synd at sige, at beretningen om den såkaldte postskandale har bragt noget epokegørende nyt for dagen.

Kommissionsdomstolen konkluderer, som man kunne forvente, at der er tre hovedårsager til den mængde af problemer, som opstod i forbindelse med postvæsenet omkring 1980, og som for en stor dels vedkommende havde deres rod flere år tilbage i tiden. Domstolen peger på et manglende og svigtende informations- og rapporteringssystem, et svagt og ineffektivt ledelsessystem samt en forringet arbejdsindsats, udtrykt som en lav produktivitet.

Bag konklusionerne aner man en modvilje mod demokratiske ledelsesformer og faglige organisationer, og det kan naturligvis være, at kommissionsdomstolens medlemmer har disse opfattelser, men det kan også være, at medlemmerne alene bygger på, hvad de har gravet frem og har hørt fra de afhørte vidner. Det ville jo være fint, men i så tilfælde havde